

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnium Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Subsidia

Bellecius, Aloysius

Ratisbonæ [u.a.], 1755

§. I. Mysteriorum excellentia.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55547](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55547)

§. I.

Mysterii excellentia.

I. **H**Æc triplici ex fonte stupenda
 prorsus, eminens ac divina est, ^{I.} *Hæc sum-*
 nempe 1. ob personam, quæ latet. *ma est ob*
 2. ob modum, quo latet. 3. ob fi- *personam,*
 nem, cur latet. Inprimis ibi cum *quæ latet.*
 immenso perfectionum suarum appa-
 ratu præsens residet æterna infinitæ Di-
 vinitatis Majestas, unà cum Augustis-
 simis tribus personis Sacrosanctæ Tri-
 nitatis. Ibi absconditum delitescit il-
 lud ipsum Servatoris purissimum cor-
 pus, quod ex Virgine natum, flagel-
 lis discerptum, spinis cruentatum, in
 cruce clavis & lancea perforatum, tri-
 bus horis affixum pependit. Ibidem
 moratur sanctissima ejusdem anima,
 quæ Verbo hypostaticè unita, summis
 virtutibus ornata, interminatam Patris
 Potentiam, Filii Sapientiam, & Spi-
 ritûs Sancti Bonitatem miro nexu
 participatam possidet.

In summa: illic adest Homo-DEus,
 Christus JESUS beatorum delictum,

terror dæmonum, Dominus dominantium, (a) Salvator mundi, (b) splendor gloriæ & figura substantiæ DEI; (c) constitutus iudex vivorum & mortuorum; (d) in cuius nomine omne genu flectitur cœlestium, terrestrium & infernorum; (e) & cui data est omnis potestas in cælo & in terra. (f)

II.
Ob modum, quo
latet.

II. Et adest non in splendoribus sanctorum, (g) regali magnificentia visendus; sed vili specierum lacerna tectus, panis formam indutus, & instar communis de trivio cibi mandendus, glutiendus, & in stomachum trajiciendus. Adest ad violentum animæ statum, eumque talem redactus, in quo solius naturæ viribus nec sentire, nec loqui, nec audire, nec videre, nec ullum corporis motum exercere valet. Vi cuius, nisi illius immortalitas obstaret, ei denuo vita excedendum foret.

Et

(a) Apoc. 19. v. 16. (b) Joan. 4. v. 42.
(c) Hebr. 1. v. 3. (d) Act. 10. v. 24. (e)
Phil. 2. v. 10. (f) Matth. 28. v. 18. (g) Psal.
8. v. 10.

Et ad hanc impotentiam (stupete
 o Coelites!) redactus adest non inter-
 posita Principatum aut Potestatum
 opera, sed tribus duntaxat quatuorve
 voculis à sacerdote, eoque non raro
 prævaricatore prolatis; idque toties &
 ubique locorum, quoties & ubicun-
 que ea rite proferre eidem libuerit.
 Ac in hoc situ tamdiu durat, donec
 species, queis substat, naturali vitio
 corrumpantur; expositus innumeris
 Judæorum, Sagarum, Novatorum,
 hominumque sacrilegorum, nec raro
 etiam murium irreverentiis, vexatio-
 nibus, injuriis; quibus hoc Sacramen-
 to ad ludibria, blasphemias, veneficia,
 aliasque magicas artes impiè abuti
 pro minimo est.

III. O mysterium vel ipsis Angelis ^{III.}
 admirandum! cujus excelsitas immen- ^{Ob finem,}
 sum crescit ex fine, ob quem se ^{cur latet.}
gloria (g) ad humilem adeò, & nihi-
 lo proximam conditionem demittit,
 deprimitque. Nimirum Omnipotens
 illud, sibi soli sufficiens, ac nullius
 indigum Numen tenui nebula velatum,

latet nulla sui, sed solummodo nostri causa & emolumento; nempe ut suum nobis amorem probet, nostrumque vicissim emendicet: ut nos gratiæ, regnique sui consortes reddat, orbi que palam faciat, suas *delicias esse, versari cum filiis hominum.* (h) Sacrarum tenebris abditus ideo latitat verè *DEUS absconditus*, (i) ut afflictos soletur, tentatos erigat, egentes ditet, miseros protegat, languentes sanet, omni que bonorum genere immemores cumulet.

Presso radiorum splendore, idcirco tonantis potentiæ dignitatem occulit, ut majori cum fiducia ad eum adeamus; ut sic aptius vivis sit alimentum, medicamen ægrotis, moribundis viaticum; ut ad perpetuum hostiæ statum adductus, *semper vivat ad interpellandum pro nobis.* (l) Verbò: ut se nobis & pro nobis in nostros unicè usus totum quantum impendat, verè Pastor bonus, qui non contentus, semel

(h) Prov. 8. v. 31.
(l) Hebr. 7. v. 25.

(i) Isa. 45. v. 15.

mel in ara crucis animam suam pro
ovibus posuisse, eas insuper more pe-
leceni sanguine suo ac corpore con-
tinuò pascit.

O Superi! hæc legimus, & tamen
immani languore torpemus; tantæ be-
neficientiæ non nisi ingratum gelu re-
pendimus; tantiq̃ue mysterii excellen-
tiam adeò non æstimamus, ut etiam
vilipendamus. Vah improbos nos!
credimus te in altari præsentem, DEUS
magne! & tamen in omnes reveren-
tiæ leges audacter peccamus. Trep-
dantes adstant purissimi Spiritus, & in
abyssum sui nihili se abjiciunt coele-
stis aulæ Principes; soli nos vermiculi
incomposito corpore adesse sustine-
mus tremendo Numini. Ulro nos
invitas ad æthereas dapes Divinus Ho-
spes, & siliquarum avidi Angelicum
panem nauseamus. Heu! languidi,
distractiq̃ue accedimus.

O JESU Eucharistice! quid magis
admirer, tuamne erga nos bonitatem;
an verò nostram erga te improbita-

N s

tem?

tem? Enimvero in belluas migrasse, aut saxa induisse nos oportet, nisi hæc meliora intellectui sensa, nisi animis ardorem inspirent. O Divine triticea sub nube delitescens Sol! ah! tandem dissolve mentium glaciale frigus, ac flammis tuæ charitatis ure renes nostros & cor nostrum, ut, fugato tempore, sint *lampades ignis atque flammarum*, (m) ante tabernaculum fœderis thymiama fervoris constanter adolentes.

§. II.

Eucharistia effectus.

I.
Est thro-
nus gratia
piis.

Alterum Eucharistiam ferventer suscipiendi incitamentum est geminus, diversus licet, quem parit, effectus. Nam teste Angelico Doctore (a) *mors est malis, vita bonis*; id est, thronus gratiæ piè accedentibus; tribunal verò justitiæ tepidè appropinquantibus est. Quod *gratiæ thronus* religiosè accumbentibus sit, eluceat exinde, quia per eam recipimus illum,

(m) Cant. 8. v. 6. (a) In Hymno.